

ย [ร.๗ เสด็จฯภูเก็ต ๒๔๗๑ รัชกาลที่ ๗ เสด็จฯภูเก็ต พ.ศ.๒๔๗๑](#)

(มห.ภูเก็จ 2322)ย

วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๔๗๑ เวลา ๑๐.๐๐ น. เรือพระที่นั่งถึงอ่าวภูเก็ต เสด็จขึ้นบกไปประทับแรมที่พัลลภพลา เวลาค่ำเสด็จทอดพระเนตรการตกแต่งโคมไฟ

ย

วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ เวลาเช้า เสด็จออกศาลา**รัฐบาล** ม.อ.ท. หม่อมเจ้าสุภะดิเดชย [สมุหเทศาภิบาล](#)

มณฑลภูเก็ตตามคำถวายชัยแล้วเสด็จทอดพระเนตรสถานที่ราชการโดยที่มีพระราชดำรัสตอบ ความสำคัญว่า

โ ด้วยประเพณีการปกครองสยามถือสืบมาแต่โบราณว่า พระเจ้าแผ่นดินกับประชาชนย่อมร่วมทุกข์สุขเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โ จึงได้เสด็จ

มาเพื่อที่จะได้ทรงทราบกิจการในมณฑลด้วยพระองค์เองเพื่อประกอบพระราชภารกิจ

โ ในการปกครองบ้านเมืองให้ประชาชนทั้งหลายในมณฑลนี้มีความเจริญสุขยิ่งขึ้นไปโ

และรับสั่งเพิ่มเติมเกี่ยวกับการที่มีชนต่างด้าวทั้งจีนและฝรั่งมาทำการขุดแร่ด้วยวิธีขุดที่เจริญขึ้นตามลำดับมา โ ถ้าการค้าขายและการทำเหมืองแร่ได้ผลมาก

รัฐบาลก็ได้ประโยชน์มากขึ้นด้วย ถ้าผลตกต่ำก็ต่ำลงด้วยกัน สำคัญอยู่แต่ให้มีความปรองดองด้วยเห็นอกกันในเรื่องวางบุคคลต่างหน้าที่และต่างจำพวก

กับช่วยกันรักษาความเรียบร้อยแลความสุขของบ้านเมือง...โ ย [\[16\]](#)เสด็จศาลยุติธรรมประทับบัลลังก์ทรงฟังการชำระคดีถวาย

ทรงลงพระบรมนามาภิไธยในคำพิพากษานั้น เวลาบ่ายเสด็จวัดโสมสิตวิหาร ประพาสบริเวณเมืองแล้วไปตามถนนสายตะวันตกถึงอ่าวฉลอง ทอดพระเนตรเรือขุดแร่ดีบุก

นายเอ.เสียด หัวหน้าบริษัททุรกิจการเบอร์ถวายของและกราบบังคมทูลชี้แจงกิจการแล้วประทับเรือยนต์ไปทอดพระเนตรเรือขุดทำการขุดแร่ในอ่าว

แล้วเสด็จกลับสู่ที่ประทับแรมย [\[17\]](#)

อนึ่ง การทำเหมืองแร่ดีบุก ในสยามเริ่มมีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาต่อเนื่องมา ในยุคแรกใช้แรงงานคนเป็นหลัก แล้วจึงใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ

ตามลักษณะเหมืองแต่ละประเภท เช่น เหมืองรูหรือเหมืองปล่องใช้การเจาะรูหรือปล่องให้คนลอดเข้าไปบนหินดินทรายออกมาเพื่อล้าง หแร่

เหมืองขีดใช้เครื่องดูดหินทรายปนแร่ขึ้นมาแล้วขีดสู่อ่างแร่ เหมืองสูบและการใช้เรือขุดต้องใช้เครื่องจักรทันสมัยที่มีราคาสูงมาก จึงเป็นของชาวตะวันตกโดยมาก

นอกจากนั้น มีเหมืองหอบและเหมืองเจาะเงิน เป็นต้นย [\[18\]](#)ย พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ และสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าสุทนต์มณี เสด็จฯ ทอดพระเนตรการทำเหมืองประเภทต่าง ๆ

ด้วยความสนพระราชหฤทัยและพระราชมานะ ดังจะเห็นได้ต่อไป

วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ เวลา ๑๐.๑๐ น. เสด็จฯ ตำบลกะทู้ ทอดพระเนตรการทำเหมืองแร่ด้วยเรือขุดขนาดใหญ่ของบริษัทกะทู้หินจนถึงเวลา ๑๒.๓๐ น. เสด็จกลับ เวลา

๒๐.๐๐ น. เสด็จเสวยพระกระยาหารค่ำที่ศาลารัฐบาล พอดีค่ำจีนและแขกอินเดีย และผู้แทนนายเหมืองแร่เฝ้าฯ หัวหน้าพ่อค้าถวายพระพรชัยมงคล มีพระราชดำรัสตอบ

ความตอนหนึ่งว่า โ จีนกับไทยที่จริงเหมือนกันญาติกัน ด้วยร่วมศาสนาแลมีจารีตประเพณีคล้ายคลึงกัน...จีนที่เข้ามาอยู่ในประเทศสยามจึงเข้ากันได้สนิทสนม

จนถึงร่วมสมพงศ์มีวงศ์วาทเป็นไทยอยู่ในประเทศสยามเป็นอันมาก...ส่วนตัวเราก็ชอบจีน

และปรารถนาจะรักษาประเพณีอันดีซึ่งมีมาแต่โบราณไว้ให้ถาวรสืบไป...พวกแขกชาวอินเดีย ถึงมีมาอยู่ในประเทศสยามน้อยกว่า

จำนวนจีนก็ดีไทยเราก็คือว่าเป็นพวกที่ได้มีไมตรีกันมาแต่ดึกดำบรรพ์ ศาสนาและขนบธรรมเนียมต่าง ๆ

ของไทยก็ได้มาจากอินเดียเป็นพื้น...ควรหวังใจได้ว่าจะได้รับความอุปถัมภ์บำรุงในประเทศสยาม ไม่น้อยหน้ากว่าชาวอินเดียไปอยู่ในประเทศอื่นโ ย [\[19\]](#)

นับเป็นอีกครั้งหนึ่งที่ทรงมีพระราชปรารภถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมแตกกลมกลืนกันในสยามหนึ่งเดียว

[รัชกาลที่ ๗ เสด็จ ภูเก็ต](#) : สถาบันพระปกเกล้า

[ร.๗ เสด็จฯ ผังตะวันตก](#)

[ภาพ ร.๗ เสด็จฯ ภูเก็ต พ.ศ.๒๔๗๑](#) : หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ท้าวสุภศรี

ประวัติศาสตร์ย ย [ประวัติศาสตร์](#)

(มห.ภูเก็จ 2322)ย